

Prvního dne po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská ke hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen... Stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde předtím leželo Ježíšovo tělo. Otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Odpověděla: „Odesli mého Pána a nevím, kam ho položili.“ Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše, ale nepoznala, že je to On. Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, Pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky ‚Rabbuni‘, to znamená ‚Mistře‘! (Jan 20, 1.11-16)

Prvního dne po sobotě, když ještě byla tma,
v časných ranních hodinách, v neděli 13. června 2010
o svátku sv. Antonína Paduánského, odešla ke svému Pánu
moje milovaná maminka, paní

Eva Slámečková

Narodila se v Praze 28. prosince 1931, kde prožila celý svůj nelehký život.

Spolu s Vámi poděkuji za vše, co pro mě i pro ostatní v životě vykonala, a doporučím její duši milujícímu Bohu slavnou pohřební mší svatou, slavenou

v úterý 22. června 2010,

v konventním chrámu sv. Jiljí na Starém Městě Pražském,

v 10 hodin dopoledne.

Její tělesné ostatky potom v poledne společně uložíme do rodinné hrobky na Kobyliském hřbitově, kde bude očekávat slavné vzkříšení.

Děkuji Vám za Vaše modlitby, za Vaše projevy soustrasti a také za vše, co jste pro nás oba v posledních měsících jejího utrpení vykonali.

P. Vladimír, syn